

Størrelse tale for at afhjælpe den stedfundne Trang paa den Maade, hvorpaa det nu er skeet, saa har den lovgivende Magt i det Hele troet i Analogi med § 4 i Loven af 19de Februar 1861 om Kirkesyn henfigtsmæssig at maatte kunne gaae denne Vej, dog med den bestemte Betingelse, at Forpligtelsen til at udvide de paagjældende Kirker dermed faldt bort fra Statens Side, og at Vedligeholdelsen af vedkommende Capeller var Staten uvedkommende. Her er nu et lignende Tilfælde, hvor man imidlertid, da Beløbet ogsaa er saameget større, kun er gaaet til at bevilge indtil $\frac{1}{3}$ af det budgetterede Beløb, 22,000 Rb., dog ikke over 7,000 Rb. I Betragtning altsaa af de tidligere Præcedentfer for saadanne Tilfælde og i Betragtning af selve Sagens Natur har Udvalget troet at burde gaae den af Ministeren foreslaaede Vej, skjøndt man selvfølgelig i og for sig maa være varsom med at imødefomme Forslag om Tilskud til Kirkers Opførelse; men her er et Tilfælde af den Art, at man jo tildeels igjennem den af mig nævnte Paragraph har villet paalægge private Kirkeetere at gjøre noget Eignende, og deels ligger det i alt Fald i Sagens Natur, at, dersom lignende Trang skulde finde Sted paa andre Steder, hvor enten visse Mænd i et Sogn eller en Enkelt eier Kirkestønden og i en lang Række Aar har modtaget betydelige Indtægter deraf, saa ligger den Formening meget nær, at Kirkeetere ogsaa i dette Tilfælde burde imødefomme denne Trang ved at yde et klæffelt Tilskud til at afhjælpe den, naar det viser sig, at frivillige Bidrag indflyde paa en saa rigelig Maade, som i nærværende Tilfælde er skeet. Af disse Grunde skal Udvalget saaledes anbefale Ministerens Forslag. Forslaget under Nr. 6 er et Forslag, der, som jeg ved 2den Behandling antydede, dengang var blevet forglemt at opføres. Det hedder i Anmærkningerne til Tillægsbevillingen, at man har anslaaet Trykningen af Stamliisterne og Avertissementerne med Mere i Anledning af Omordningen af Districtshestene til 2,000 Rb. Udvalget har, uden at det iøvrigt kan paapege bestemte

Data for sit Skøn, antaget, at det er et temmelig rigeligt Beløb, og, da man ikke har givet nogen Grund, hvorfor man netop har foreslaaet 2,000 Rb., har man troet at kunne afforte dette Beløb med $\frac{1}{4}$ og altsaa nedsatte det til 1,500 Rb. Under Nr. 7 a. og b. have endeel Medlemmer af Thinget stillet et Endringsforslag til Loven, saaledes som den er vedtagen ved 2den Behandling. Det Spørgsmaal, der her omhandles, har været Gjenstand for Forhandling i Udvalget, og vi have ligeledes havt Leilighed til derom at conferere med den høitærede Indenrigsminister. Sagen forholder sig, som de Herrer ville erindre, saaledes, at der umiddelbart, før anden Behandling af Tillægsbevillingsloven fandt Sted, fremkom en Skrivelse fra den høitætede Indenrigsminister, som gik ud paa, at han maatte erholde Bemyndigelse til at gaae bort fra at anlægge en Hestebane mellem Havnen ved Skive og Jernbanestationen, imod, at der til Anlægget af en Chaussée og Forbedring ved Havneanlægget blev anvendt 15,000 Rb., dog at denne Bemyndigelse ikke anvendes uden efter Overenskomst med Skive Commune. Udvalget gik da ud fra, at det var et almindeligt Duffe hos de nærmest Paagjældende, navnlig Skive Commune, at man vilde arrangere sig paa denne Maade og saaledes forlade Hestebanen, og forsaavidt dette var Tilfældet, kunde der jo fra Lovgivningsmagtens Side saa meget mindre være Noget at indvende derimod, som man derved sparede Statskassen for 15,000 Rb. Der er altid noget Betænkeligt ved disse Forslag af indgribende Natur, naar de fremkomme saa seent; her har det vist sig, at dette Forslag har fremkaldt Bevægelse og Betænkelighed paa rette Sted. Mellem 2den og 3die Behandling er der af 24 Ridsmand i Skive By og 11 af de større Skatteydere paa samme Sted indgivet et Andragende til Indenrigsministeren, hvori de paa det Indstændigste fraraade at gaae den Vej, som er foreslaaet og vedtagen ved 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven. Det er saa godt som alle Handlende i Skive Commune, altsaa de, der ere nærmest interes-